

Hej, min egen åtskade!

På något underligt sätt känner jag mig söndersliten invärtes. Inte lekamligen, men till min själ eller ande eller vad det kallas. Jag vet vad det är, vet det alltför väl. Det är längtan som huserar, gnager och sliter alldeles intill mitt hjärta. Längtan efter Dig och allt vad som hänger samman med Din person, med de snabbt undanflyende stunderna i Din närhet, platserna vi gemensamt och endast på tu man hand besökte, Din våning, som blev mig kär, kullen därute vid honom och Din far, ja, allt, allt som på något sätt kan sättas i samband med Dig själv och med det Du själv har kärt. Hälsa till allt detta. Och tack för det som varit. Ett tack låter fattigt, men om Du kunde ana vilken värme jag vill lägga ner i det lilla ordet, skulle det kanske ändå inte låta så fattigt...

Hade Du inte en förnimmelse när Du igår besökte kyrkogården att också jag var med?

Men det var jag. Med mina allra intensivaste tankar. Jag stod ~~här~~ vid Din sida, när Du tyst och stilla som förra gången pysslade med gravens blomster och när Du grät ~~skrik~~ och bara umgicks med honom dä under den gröna kullen. Och jag inte ville eller vågade störa Dig i Dina känslor just då. Innerligt hoppas jag att Du hade en förnimmelse av min närvaro . Och att Du gillade den, tyckte om det en liten smula. Tro mig: jag längtade efter att ~~jag~~ fått vara med även med min fysiska person. Men det tillstoddes mig inte då. Isse, jag vill att Du skall förstå...

Ännu har jag inte uppenbarat mig på red. Och nu sitter jag hemma mol allena och skriver de här raderna. Ville inte gå ned igår. Men Ditt brev måste jag ju ha och tillkallade därför tel fonledes en kamrat, som hämtade det åt mig. Isse, hur är det? Mitt "hotell.-brev gillade Du visst inte riktigt. Läste Du det när Du kom hem på fredagskvällen. Längtade Du inte alls då? Somnade Du med detsamma under det ljuvliga täcket. Inte att undra på i så fall. Men jag önskade att Du kysst mig först till godnatt...

Igår eftermiddag vandrade jag ensam på stranden och satte mig där en stund. Du och minnena kring Dig var mitt sällskap, mitt bitterljuva, älskade, vemodiga sällskap. Jag var baralivrädd för att någon pratlysten bekant skulle komma och störa mig. Men så skedde lyckligtvis inte. Vi - Du och jag - fick vara ensamma.

Jag satt ~~rakt~~ vänd mot norr och undrade bl.a. om Du just då satt vid Ditt söderfönster i solen. I så fall hade vi ansiktena vända mot varandra. Förlåt mig, Isse, om jag låter barnslig eller larvig. Sådan blir man kanske.

Varmaste tack för sångsalsbrevet.

Inte var det så långt som jag hoppåts, men mah bör kanske vara ensam och allena och hemma. Tack för att Du längtar en smula och att Du ännu inte har glömt mig. För det har Du ju inte, älskade, älskade...?

Ligger det något brev idag på red. från Dig? Skall höra efter det om en stund.

Du måste berätta mera om Din längtan och om allt sådant som Du vet intresserar mig, om Dig själv

alltså, vad som händer hemma i "vår" våning .Ser
Du mig inte ännu vandra omkring där, sitta och l
ligga, stöka omkring i rum och kök och hall och
allt, samt - med alldeles särskild tillfridsstillel-
se - när jag torkar disk. Disk, DISK, D I S K --
O, ljuva ord...

Jag har ett fruktansvärt avslöjande att
göra. Jag har kysst mig själv i dag när jag klev
upp från bädden. På högra skuldran. Men ~~gen~~ egent-
ligen var det Dig jag kysste. Ty på skuldran finns
ännu spår efter Dina läppar. Isse, Isse, bär man
sig inte åt som vore man 20 år. Men vad gör det
i så fall? Är det inte i själva verket enbart
ljuvligt.

Förresten kysste jag allt möjligt, när
jag packade upp. Den lilla parfym-flaconen som jag
hittade i överröcksfickan - Kram älskade, Du är
en förtjusande smugglarinna. Och så kysste jag
Dina insmugglade luggnålar, ja, alltså som Du
handskats med. Inklusive tvålen. Världshistoriens
första kyssta tvål??????

Vad säger Cecilia? Glad över att Du
.återkommit! Hoppas innerligt att hon ser efter

Dig intensivare än någonsin. Så att ingen, ingen tar Dig ifrån mig...

Det där med spriten vill jag försöka. Men lite kan jag väl få ta. ~~Men~~ Du är så rar för att Du vill mig väl. Om Du visste hur jag uppskattar den tanken.

Har ännu inte lämnat filmrullen, men skall göra det i dag. Vore roligt om resultat blev bra. Har ~~ju~~ nyss tittat på bilderna av L-G. Tack för dem. Får jag inte ett foto av Dig själv också??

Tittade efter Orion innan jag lade mig igår kväll. Kl. 10. Men han hade ännu inte kommit upp över horisonten. Men om någon månad bör han vid läggdags (kl. 10 alltså, vasa?) kunna visa sig för oss båda på en gång fast vi inte stå sida vid sida. Ska berätta om honom en annan gång. Tycker att vi ska utnämna honom till vårt speciella himlatecken.

Nu farväl min älskade för den här gången med tusen kramar, varma, varma och dito kyssar. Glöm mig inte. Skriv om allt vad Du kän-

ner, hoppas, önskar och tror.

Och till sist innefattar jag
hela Isses våning med allt vad däruti är i en
stor och varm jättekram

Älskade
Karl-Åke

Skriv snart, snart snart snart snart

Förbåt pypp
Hade inget annat
hemma